

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nomenclator Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalivm Qvi
Ab Anno Christi Millesimo quippiam commentati sunt, Sev
Ab Eo Tempore quo Pontificis electione ad eos tantùm ob
Romani cleri multitudinem ...**

**La Roche posay, Henri-Louis Chasteigner de
Tolosae, 1614**

A Leone IX. Creati. cuius opera recenset Trithemius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10735

NOMENCLATOR

SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIAE

CARDINALIVM QVI AB ANNO

Christi millesimo quippiam
commentati sunt.

CARDINALES

A LEONE IX. CREATI,
cuius opera recenset Trithemius.

UMBERTVS SILVÆCANDIDÆ E-
pisopus Cardinalis, Gallus, monachus
Tullenfis, ordinis S. Benedicti, à Leone
Papa nono, anno 1054. Constantinopo-
lim delegatus, coram Imperatore, & Pa-
triarcha tanta facundiâ aduersus Græcorum errores dis-
seruit, vt Nicætas Pectoratus monachus, librum sua
manu flammis deuoverit, quem Attico liuore & super-
cilio contra Romanam Ecclesiam, omnium Ecclesia-
rum ab omni æuo matrem, & idcirco magistram, quod
indubie Romanorum Pontificum constans series ad
originem recensita in Diuum Petrum Apostolorum.

A

Nomencl. Sanctæ Romanae
principem stet auctorem, proteruè conscripserat. Huius
autem velitationis acta quæ ad manus sunt
Dialogorum more, sub nomine Romani & Con-
stantinopolitani, luculenter descripsit.
Leonis Acridani Bulgarorum Archiepiscopi scripta
confutauit, ut Sigebertus auctor est.
Diui Augustini regulas, doctissimis commentariis il-
lustrauit, Dilingæ non ita pridem editis.
Historiarum etiam libros edidit, quorum meminit
Vvasseburgius in Episcoporum Virdunensium
historia.
Responsionemque ad Nicetæ præfati libellum con-
tra Latinos, quam habes apud Henrici Canisij le-
ctiones antiquas.
Obiit quantum coniicio circa supralex Alexandri
secundi.
HUGO BLANCVS alias Candidus, Tridentinus
Cardinalis, Jurisconsultus & Philosophus antecellens,
scripsit, ut refert Paulus Cortesius.
Apologiam quâ se perduellionatus suspicione excu-
satum iri cupit, quod Clementi 3. Antipapæ ad-
hæsisset.
FRIDERICVS GOZZELONIS Lotharingiae Du-
cis filius, Cardinalis, qui postea Stephanus nonus, Pon-
tifex maximus seu Episcoporum Episcopus, ut loquitur
Tertulianus, scripsit
De veritate Corporis Domini contra Patriarcham
Constantinopolitanum.
De eadem re contra quendam monachum.
Epistolam ad Guillelmum Rhemensem Archiepif-
copum, quam habes apud Baronium & alia non
nulla.

Obiit Florentiæ anno 1058.

DESIDERIUS Principis Beneuentani filius, Cardinalis, qui postea Victor 3. commendatoris famæ Pontifex, scripsit, ut notat Arnoldus Vuion

De miraculis quæ à S. Benedicto, & aliis monachis in monasterio Cassinensi facta sunt lib. 4.

Cantus quosdam de S. Mauro.

Dialogorum libros 4. manuscript. in Biblioth. vaticana.

Epistolasque ad Regem Francorum Philippum primum, S. Hugonem Abbatem Clunianensem, & alios.

Obiit non sine sanctitatis opinione anno 1087. & in monasterio Cassinensi cum hoc Epitaphio sepultus est.

*Qui fuerim, vel quid, qualis, quantusque, doceris;
Si quis forte velit, aurea scripta docent.*

*Stirps mihi magnatum, Beneuentus Patria, nomen
Est Desiderius, tuque Casine decus.*

*Intactam sponsam, matrem, patriamque, propinquos
Sternens huc proprio, monachus efficior.*

*Abbas dehinc factus, studi pro tempore, totum,
(Ut nunc aspicitur) hunc renouare locum.*

Interea fueram Romana clarus in urbe.

Presbyter Ecclesiæ, Petre beate, tua.

*Hoc senis lustris, minus anno, functus honore,
Victor apostolicum scando dehinc solium.*

*Quatuor et semis, vix mensibus inde peractis;
Bis sex lustra gerens mortuus hic tumulor.*

*Solis virgineo stabat lux ultima signo,
Cum me sol verus hinc tulit ipse Deus.*